

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
17. januar 2001

Sag T-14/99

Marie-Jeanne Kraus
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – husstandstillæg – tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb
– åbenbar fejlagtig udbetaling«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 39

Angående: Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 19. oktober 1998 om, at sagsøgeren skal tilbagebetale det oppebårne husstandstillæg.

Udfald: Kommissionen frifindes. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd – søgsmål – forudgående administrative klage – frister – ufravigelig karakter*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91*)
2. *Tjenestemænd – søgsmål – frister – begyndelsestidspunkt – meddelelse – bevisbyrde for meddelelsen*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 91*)
3. *Tjenestemænd – tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb – betingelser*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 85*)

1. En sag, som er anlagt af en tjenestemand, kan antages til realitetsbehandling, uanset om den alene vedrører den først anfægtede afgørelse, afgørelsen om afvisningen af klagen eller begge afgørelser i forening, forudsat at klagen er indgivet, og sagen er anlagt inden for de frister, som er fastsat i vedtægtens artikel 90 og 91. Disse frister har til formål at sikre sikkerheden i retsforhold. De udgør ufravigelige procesforudsætninger og kan ikke være genstand for parternes viljeserklæringer eller Rettens skøn. Den omstændighed, at en institution af personalepolitiske grunde besvarer en for sent indgivet administrativ klage, kan hverken udgøre en undtagelse fra den ved vedtægtens artikel 90 og 91 indførte ordning med ufravigelige frister eller afskære administrationen fra under en retssag af fremsætte en afvisningspåstand med den begrundelse, at klagen er for sent indgivet.

(jf. præmis 19 og 20)

Henvisning til: Domstolen, 10. marts 1989, sag 126/87, Del Plato mod Kommissionen, Sml. s. 643, præmis 9; Retten, 6. december 1990, sag T-6/90, Petrilli mod Kommissionen, Sml. II, s. 765, præmis 26; Retten, 15. februar 1995, sag T-112/94, Moat mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 37, og II, s. 135, præmis 20.

2. Det er den part, der gør gældende, at et søgsmål er anlagt for sent i forhold til de i vedtægten fastsatte frister, der skal føre bevis for, hvornår den anfægtede afgørelse er blevet meddelt.

(jf. præmis 22)

Henvisning til: Retten, 23. marts 2000, sag T-197/98, Rudolph mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 55, og II, s. 241, præmis 43, og den citerede retspraksis.

3. Vedtægtens artikel 85 bestemmer: »Ethvert beløb, der fejlagtigt er udbetalt, kræves tilbagebetalt, hvis modtageren har haft kendskab til fejlen, eller denne var så åbenbar, at han burde have kendt den.« Det påhviler administrationen at bevise modtagerens kendskab til, at den pågældende betaling var uregelmæssig. Hvis modtageren bestrider at have haft kendskab til, at udbetalingen var uregelmæssig, bør omstændighederne, under hvilke den omtvistede udbetaling er sket, undersøges for at fastslå, om udbetalingens uretmæssighed måtte have været åbenbar.

Udtrykket »så åbenbar« skal fortolkes således, at det ikke drejer sig om at fastslå, om fejlen var åbenbar eller ej for administrationen, men om den var åbenbar for den pågældende. Den pågældende er nemlig ikke fritaget for enhver undersøgelsespligt, men han er tværtimod forpligtet til tilbagebetaling, når der foreligger en fejl, som en tjenestemand, der udviser normal påpasselighed, og som formodes at kende bestemmelserne om sin løn, ville have opdaget.

En tjenestemand, som udviser normal påpasselighed, skal ikke kunne fastlægge det nøjagtige omfang af den af administrationen begåede fejl. Derimod skal han, når han er i tvivl om, hvorvidt det omhandlede beløb tilkommer ham, rette henvendelse til administrationen, således at denne kan foretage de nødvendige undersøgelser. Det

følger heraf, at en tjenestemand, der oppebærer et husstandstillæg, og som har alle nødvendige oplysninger, dvs. ægtefællens erhvervsmæssige indkomst og de årlige maksimumsbeløb, der er anført i de meddelelser fra administrationen, der sendes til alle tjenestemænd, under udvisning af normal påpasselighed kan blive klar over den fejl, administrationen har begået fra tidspunktet for hans tiltrædelse af tjenesten for så vidt angår udbetalingen af hans husstandstillæg.

(jf. præmis 36, 37, 38, 40, 41 og 42)

Henvisning til: Domstolen, 11. oktober 1979, sag 142/78, Berghmans mod Kommissionen, Sml. s. 3125, præmis 9; Retten, 1. februar 1996, sag T-122/95, Chabert mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 19, og II, s. 63, præmis 35; Retten, 16. juli 1998, sag T-156/96, Jensen mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 411, og II, s. 1173, præmis 63, og den citerede retspraksis.